

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО
СТУДЕНТСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО**

**МАТЕРІАЛИ
79-Ї ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

Львів - 2018

Завідувач кафедри - проф. Л.Р. Матешук-Вацеба
Науковий керівник - доц. О.М. Мота

Актуальність. Подальший розвиток медичної науки сьогодні неможливо уявити без експерименту. Незважаючи на потужний арсенал новітніх методів досліджень, досліди із залученням тварин залишаються невід'ємною складовою вирішення багатьох актуальних завдань сучасної медицини. Лабораторні щурі широко використовуються у медико-біологічних дослідженнях. Тому необхідні ґрунтовні знання анатомо-фізіологічних особливостей у піддослідних тварин, оскільки вони мають певні особливості. В науковій літературі зустрічається не так уже й багато інформації про морфологічні особливості щитоподібної залози у щура.

Мета. Вивчити особливості макро- та мікроанатомії щитоподібної залози щура.

Матеріали та методи. Дослідження було виконано на 5 білих лабораторних щурах-самцях масою 210-250г. Після зважування тварин, проводили їхню евтаназію з використанням ефірного наркозу. Проводили препарування з наступним дослідженням ділянки шиї та топографо-анатомічних особливостей щитоподібної залози. Видалені частки детально вивчали і зважували на електронних вагах. Надалі фіксували 10% розчином формаліну і заливали в парафін. Фарбування здійснювали гематоксилін-еозином.

Результати. При огляді ділянки шиї щура встановлено, що щитоподібна залоза здебільшого має вигляд двох ізольованих часток білуватого кольору, які прилягають до кілець трахеї. В одному випадку частки залози мали форму «метелика» та були з'єднані перешийком. Також виявлено, що збоку від часток розміщені сонні артерії, попереду - слинні залози та поверхневі м'язи шиї, а позаду - глибокі м'язи шиї. При зважуванні встановлено, що маса залози складає 0,257-2,112% від маси щура. При цьому маса правої частки в усіх випадках домінує над масою лівої частки. Результати гістологічного дослідження свідчать, що структурно-функціональною одиницею залози є фолікул, стінки якого утворені тироцитами кубічної форми. Розміри фолікулів неоднорідні, фолікули більшого розміру були розташовані на периферії, а меншого розміру - більш центрально. Площа фолікулів перевищує площу міжфолікулярного простору.

Висновки. 1. Щитоподібна залоза щура здебільшого вирізняється відсутністю перешийка та асиметрією часток. 2. Маса щитоподібної залози складає 0,257-2,112% від маси тіла щура. 3. Частки залози складаються з фолікулів різного розміру з нерівномірним їх розподілом.

ВАРІАНТНА АНАТОМІЯ НИЖНЬОЇ ЩЕЛЕПИ У ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ

Паліс Сергій

Вищий державний навчальний заклад України «Буковинський державний медичний університет»

Кафедра гістології, цитології та ембріології

Завідувач кафедри - доц. О.В. Цигикало

Науковий керівник - доц. О.В. Цигикало

Актуальність. З'ясування джерел, вивчення хронологічної послідовності основних етапів ембріогенезу та з'ясування особливостей будови нижньої щелепи у віковій динаміці її розвитку є актуальним завданням морфології, розв'язання якого дозволить розробити нові та удосконалити існуючі заходи профілактики, методи ранньої діагностики та хірургічної корекції природжених вад нижньої щелепи людини.

Мета. Метою було встановити індивідуальну анатомічну мінливість, статеві-вікові та конституційні особливості будови нижньої щелепи в плодovому періоді онтогенезу

людини, з'ясувати критичні періоди морфогенезу нижньої щелепи людини та створити реконструктивні та математичні моделі органа для з'ясування особливостей функціональної морфології та ембріотопографії.

Матеріали та методи. Досліджено 60 препаратів нижньої щелепи плодів людини 160,0-450,0 мм тім'яно-куприкової довжини (ТКД).

Результати. 1. Висота нижньої щелепи у брахіморфних об'єктів плодів людини обох статей зменшується, тоді як у решти плодів – збільшується. 2. Довжина тіла нижньої щелепи та максимальна довжина нижньої щелепи у всіх вивчених плодах людини зменшується, але у плодів жіночої статі всіх конституційних типів цей показник починає інтенсивно зростати з 6-го місяця і до кінця пренатального періоду онтогенезу.

Висновки. 3. Сагітальна довжина та товщина нижньої щелепи у плодів обох статей брахіморфного конституційного типу мають тенденцію до зменшення, але у доліхоморфних об'єктів жіночої статі – лінійно зростає, починаючи з 6-го місяця розвитку. 4. Критичними періодами морфогенезу нижньої щелепи людини – часом змін темпів росту органа у плодів залежно від статі та конституційного типу – є 6-7-й місяці внутрішньоутробного розвитку, що може свідчити про формування в цей період варіантів будови та є часом можливого виникнення природжених вад щелепно-лицевої ділянки.

ОСОБЛИВОСТІ МОРФОГЕНЕЗУ ОЧНОЇ ЯМКИ У ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ

Козарійчук Наталія

Вищий державний навчальний заклад України «Буковинський державний медичний університет»

Кафедра гістології, цитології та ембріології

Завідувач кафедри - доц. О.В. Цигикало

Науковий керівник - доц. О.В. Цигикало

Актуальність. Численні хвороби очей людини (глаукома, катаракта, блефарит, косоокість, амбліопія, короткозорість, астигматизм тощо) зазвичай є природженими або набутими у ранньому дитячому віці (Yamaguchi K., 2014; Belle M. et al, 2017).

Вчасне виявлення природжених вад та варіантів будови очної ямки та її структур людини потребує чітких морфологічних та морфометричних критеріїв особливостей її розвитку в динаміці пренатального періоду онтогенезу.

Мета. З'ясувати динаміку просторово-часових змін очної ямки в плодовому періоді онтогенезу людини.

Матеріали та методи. 50 комп'ютерних томограм препаратів плодів людини віком від 4 до 9 місяців розвитку – 160,0-450,0 мм тім'яно-п'яткової довжини (ТПД) досліджено комплексом методів (антропометрія, тривимірне комп'ютерне реконструювання, морфометрія, краніометричне дослідження очної ямки за методикою В.В. Гончарука и др. (2011)).

Результати. На початку 7-го місяця розвитку (плоди 310,0-340,0 мм ТПД) відбувається уповільнення темпів росту основних краніометричних параметрів очної ямки і, відповідно, її об'єму. У середині 5-го місяця розвитку (плоди 200,0-220 мм ТПД) темп збільшення глибини очної ямки уповільнюється, а далі – продовжує рівномірне зростання, як і впродовж попереднього, 4-го місяця розвитку.

Висновки. 1. Середина 5-го та початок 7-го місяців внутрішньоутробного розвитку плодів людини, під час яких спостерігається нерівномірні темпи зростання розмірів очної ямки, є критичними з точки зору можливого виникнення варіантів будови та вад розвитку органа зору людини. 2. Отримані морфометричні дані очної ямки в динаміці плодового періоду пренатального розвитку можуть бути діагностичними критеріями нормального морфогенезу органа зору людини.